

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensiſ Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Decimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

A pater, atque à marito eius Gerardo Comite, introductus est ad eam, præ doloris acerbitate miserè eiulantem. Illa, viso Abbate, perinde ac si moritura sit, commendat se eius precibus, orans ut fratres omnes iubeat pro se orare. Lachrymantur omnes, qui aderant. Interim Comes sic ait ad eam: Nosti charissima, quantum nos amari cognatus & Dominus meus Episcopus ENGELBERTVS. Inuoca ergò illum in hac summa calamitate: Spero non minùs illum tibi, quàm cæteris, subuenturum. Deinde Abbas cum Duce & Comite egreditur: portò Comitissa orat martyrem, ut sibi opituletur. Orat Christum, ut propter sanguinem què pro iustitia fudit ENGELBERTUS, à tantis doloribus se liberet. Vix in castrum illi redierant, cum ecce puella cursitat post eos, lætissimumque nuncium Comiti afferens: Domine, inquit, Domina mea peperit tibi elegantissimum filium. Tum verò omnes laudant & prædicant Deum in martyre suo Engelberto. At Comitissa non immemor beneficij, mox reualuit, Coloniam venit, sepulchrum martyris visitauit, argenteamque imaginem ad illud obtulit.

Illustre miraculum in Comitissa Geldriæ.

NB. Argentea Imago S. ENGELBERTI.

Notatio ad Caput Decimum.

Comitissam Geldriæ hoc capite à Sancto nostro seruatum Historici Sophiam appellant. Fuit ea Henrico Brabantia Ducis illius nominis primo nata ex Mechtilde Mathæi Boloniensis Comitum filia, Gerardo III. Geldriæ & Zutphaniæ Comiti secundis nuptijs iuncta. Gerardus enim priorem duxerat uxorem Margaritam, Ruperti Nassouia Comitis, (qui in Syria fortiter pieque mortuus est) filiam, ex qua Ottonem tertium cognomine Claudum, & Henricum Leodiensium aliquando Antistitem genuit. Quo tempore Margarita hæc obierit & Gerardus viduus Sophiam duxerit, non reperi. Hoc constat Margaritam fuisse adhuc superstitem anno 1218. quo Gerardus cum illa insignem Ruremundæ parthenonem ord. Cisterciensis condidit atque dotauit. Quin eadè videtur anno 1224. Kal. Iulii fatis necdum cessisse, quod diploma instituti monasterij (præsentibus viro

Rupertus Nassouius in terra S. mortuus.

Vide Miraculū in notitia Eccl. Belgij pag. 556.

Dd 2

Nobi-

& diploma Belgica p. 376. Item Lilia Cisterciens. Henricus vij.

Nobili Henrico de Monte, Waltero de Eile, Gerardo & Henrico de Barsdunck fratribus, Gerardo de Rotheim, Arnoldo de Wachtendunck, Theoderico aduocato Ruremundano, aliisque datum) Margaritæ meminerit sine vlla mortis insinuatione vel quietis apprecatione, quæ alioquin vsurpata fuisset, nisi etiamnum superstes fuisset. Cæterum siue ante siue post annum 1224. Margarita obierit, & Sophia Brabantia (quam S. ENGELBERTVS suis apud Deum precibus è mortis periculis eripuit) Gerardo nupsit, haud est curiosus inquirendum. Id saltem ex miraculi huius enarratione notandum venit, errare annales Comitum & Ducum Geldriæ manuscriptos ita aientes: *Gerardus tertius Comes VI. Geldriæ vixit 27. annis, obiit anno 1229. sepultus Ruremundæ, in Monasterio ordinis Cisterciensis à se erecto fundatoque. Prima vxor Mechtildis filia Ducis Brabantie, obiit absque prole, secunda Richardis à Nassau, ex qua suscepit Ottonem successorem & Henricum Episcopum Leodiensem. Richardis vero marito defuncto Gerardo, ingressa est monasterium Ruremundanum, ubi Abbatissa creata est & obiit.* Errare similiter I. O. dum in Stemmata Nassouico-Geldrico affirmat Gerardum nullos ex Sophia liberos genuisse, cum tamen hic asseratur, Gerardo ex Brabantia, elegantissimum filium fuisse natum. Obijt Gerardus anno 1229. die 22. Octob. Sepultus in monasterio memorato (in quod & prima coniunxillata fuerat.) Sophia vero in eodem loco viri mortem luxit, illique Abbatissa præfuit, ac tandem in S. Matthiæ ferijs, Anno 1231. vita mortali fuit defuncta.

§. Quantum nos amarit Cognatus.

Fide in Stemmata Geldrico pag. 207.

Matrem S. ENGELBERTI fuisse Margaritam filiam Henrici Geldriæ Comitis lib. I. in Stemmata & paulo ante notauimus. Margaritæ frater existit Otto II. Geldriæ Comes, Gerardi de quo egimus pater: Vnde constat ENGELBERTVM nostrum,

A nostrum, & Gerardum Comitem fuisse cognatos in secundo gradu, fratris nempe & sororis liberos seu amitinos.

§. Confessarius eius Abbas Campensis.

Fuit hic Arnoldus appellatus, quem Campenses octauum inter Abbates numerant, ex Morimundensi Monasterio accitus, Ioanni primo successit S. ENGELBERTO valdè charus; vt Ioānes Dithmarus in tabella Campensium Abbatum anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo, à se edita testatur. Idem, eodem auctore, à Gerardo Geldriæ Comite priuilegium quoddam pro suo campo impetrauit. Denique lectus hic Arnoldus in Morimundentem Abbatem anno millesimo ducentesimo trigesimo quinto, Hartleuum nonum apud Campenses Abbatem reliquit successorem, posteaquam Sancti Seruatii Monasterium apud Ultraiectinos, nouum campum apud Schvverinenses, & Viam celi in Duiferen prope Duilburgum, suo ordini acquisiisset.

Arnoldus
Abbas Cā-
pensis.

Caput Vndecimum.

De puella annis sex cæcâ, quæ lumen recepit.

PVELLA quædam Coloniensis, sexto mense ætatis suæ cœpit malè habere in oculo: deindè lumine profus orbata est. Cumque sextum ageret ætatis annum, mater eius causa, tribus sextis ferijs ieiunauit in pane & aqua, & Missam defunctorum in honorem Beati ENGELBERTI celebrandam curauit: atque ita puella mox per martyris meritum, visum recepit.

Cæca puel-
la videt.

Notatio ad Caput Vndecimum.

MAnuscriptus tradit Puellæ huius matrem in Parœcia Sanctæ Columbæ Virginis & Martyris Colonia fuisse commoratum.

D d 3

Caput